

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ
شماره ثبت 821

دوره یازدهم - سال دوم
تاریخ چاپ

عادی

طرح اصلاح ماده 27 قانون مالیات بر ارزش افزوده

کمیسیون های ارجاعی

اصولی:	اقتصادی
فرعی:	انرژی-برنامه و بودجه و محاسبات-صنایع و معادن-ویژه جهش و رونق تولید و نظارت بر اجرای اصل 44 قانون اساسی-کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست

معاونت قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای 24 نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود.

مقدمه (دلایل توجیهی):

مقدمه دلایل توجیهی :

بر اساس سیاست های ابلاغی رهبر معظم انقلاب در خصوص مسائل محیط زیست با رجوع به بند یازده آن با عنوان (تشویق سرمایه گذار و فناوری سازگار با محیط زیست و احقاق عوارض و مالیات سبز) لزوم دریافت این نوع مالیات یکی از مولفه های ایجاد اقتصاد سبز است و در رشد صنایع سبز مبتنی بر احترام بر محیط زیست بسیار موثر خواهد بود . اقتصاد سبز یعنی اقتصادی که بدون آسیب و ضرر زدن به محیط زیست باشد و برای همین این عوارض از شرکت های تولیدی ، صنعتی اخذ می شود تا در زمینه جبران الاینده ها و حذف آنها مصرف گردد. این مالیات تحت عنوان عوارض از آن یاد می شود (مانند عوارض شهرداری) . این نوع عوارض مانند سایر خراج های دیگر در قانون مبلغ مشخصی برایش تعریف شده است و مودیان و مشمولان آن باید در موعد مقرر آن را پرداخت نمایند . مالیات سبز در بهترین حالت یک درصد نرخ فروش و درآمد ناشی از تولید پس از کسر کامل هزینه ها می باشد . دولت باید پس از دریافت این مالیات آن را در بهبود و در جهت ارتقاء محیط زیست و همچنین در از بین بردن آلاینده های زیست محیطی و تکنولوژی های مربوط به آن هزینه نماید تا در یک چرخه منظم و فرایند برنامه ریزی شده محیط زیست سالم و پاکیزه بماند اما متأسفانه دولت ها به خصوص در جهان سوم عموماً درآمد ناشی از دریافت این نوع مالیات را در کارهای دیگر هزینه کرده و سهم قابل توجهی از آن صرف محیط زیست نمیشود . در صورت اخذ این عوارض از واحدهای صنعتی ، تولیدی و غیره ، می توان بخش اعظم این درآمدها را صرف نوسازی ناوگان عمومی شهرها ، سیستم حمل و نقل ریلی ، ارتقا کیفیت و استاندارد تصفیه خانه ها و تقویت شبکه های اب و فاضلاب کشور و غیره نمود. مالیاتهای یکی از ابزارهای اقتصادی دولت جهت دخالت در بازار در مواقع لزوم و وسیله ای برای تأمین مالی دولت جهت نیل به دیگر اهداف مورد توجه جوامع بشری میباشند، زیرا دولتها با هر ساختار سیاسی دارای سه هدف اصلی میباشند: ثبات اقتصادی،

توزیع عادلانه درآمد و تخصیص بهینه منابع، مالیاتها از یکسو با توجه به اصابت مالیاتی بر شرایط توزیعی جامعه تأثیرگذار هستند و از سوی دیگر، با جابجایی منابع از بازاری به بازار دیگر آثار تخصیصی به همراه دارند. از این رو، متخصصان اقتصاد همواره در پی شناسایی پایه هایی از مالیات هستند که کمترین عدم کارایی را به جامعه تحمیل کند. بین انواع مالیاتها تنها پایه مالیاتی که چنین ویژگی را دارد مالیاتهای محیط زیستی هستند. این پایه مالیاتی که بر انواع آلودگیهای محیطزیستی اعمال میشود نه تنها کارایی را خدشه دار نمی کند بلکه به دلیل کاهش هزینه های ناشی از آلودگی فایده اجتماعی را نیز افزایش میدهد و به این نوع مالیات اصطلاحاً مالیات سبز میگویند. مالیات سبز بر پایه هزینه اعمال میشود، از این رو گستردگی بسیاری داشته و درآمد مناسبی را برای دولت به همراه دارد به همین جهت میتواند جانشین سایر پایه های مالیاتی شود. این نکته از یکسو اثر اختلال زایی مالیاتهای دیگر را کاهش داده و از سوی دیگر برای جامعه به دلیل کاهش آلودگی فواید بسیاری دارد. این مالیات میتواند به عنوان یک مشوق ابداع و نوآوری برای واحدهای اقتصادی عمل کند. این واحدها برای کاهش بار مالیاتی روشهای جدید تولید، حمل و نقل و استفاده از انرژی و مصرف آن را بکار خواهند گرفت. این موضوع هم از لحاظ توسعه پایدار و هم از لحاظ رقابت پذیری بین المللی آثار مفیدی را ایجاد خواهد کرد. مالیات محیطزیست از طریق داخلی کردن هزینه های خارجی، کارایی را مجدد به مکانیزم بازار بر میگرداند. از سوی دیگر، با جایگزینی این مالیات به جای مالیاتهای دیگر (از آثار درآمدی برای دولت) آثار تخریبی و اختلالزایی سیستم مالیاتی کاهش یافته و به عبارتی کارایی افزایش مییابد. این مالیات میتواند گامی در جهت هماهنگ سازی سیاستهای مالیاتی با فرایند توسعه پایدار به شمار آید. خیلی از صنایع هستند که حد مجاز را هم رعایت می کنند اما حد مجاز یا حد استاندارد طبق تعاریف علمی به معنای عدم الودگی مطلق نیست در واقع الودگی موجود است اما برای آن حدت و شدتی در نظر گرفته شده است در ماده 27 قانون مالیات برب ارزش افزوده سال 1400 فصل هفتم - عوارض سبز، صرفاً اشاره شده به واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی آلاینده که به تشخیص سازمان حفاظت محیطزیست، حدود مجاز و استانداردهای زیست محیطی را رعایت نمی کنند، که در واقع این قسم از قانون تحت عنوان جریمه باید به آن اشاره شود نه عوارض. عوارض معنای کلی تر داری و شامل همه صنایعی تولیدی و صنعتی و غیره می شود که بدون حتی هرگونه الودگی می بایست عوارض سبزی را در جهت ارتقا محیط زیست در زمینه اب و هوا و خاک پرداخت نمایند. ماده مشابه آن عوارضی که الان شهرداری از کلیه منازل می گیرد که شامل همه خانوارها می گردد. عوارض سبز هم چیزی شبیه این مسئله است.

پرداخت این نوع خراج ها باعث میشود شرکتهای و صنایع آلاینده در نحوه عملکرد خود دقت داشته و برای اینکه خراج کمتری هم پردازند محیط زیست را کمتر آلوده کنند و آسیب کمتری به آن برسانند. گاهی با هزینه این عوارض در زمینه های مختلف می توان تکنولوژی و روش هایی را بوجود آورد که در حین فعالیت و تولید آسیب کمتری به محیط زیست وارد شود یعنی جایگزینی روش های نوین و به صرفه

تر و البته با آسیب رسانی کمتر به محیط زیست با روش های سنتی و قدیمی مثلا تولید ماشین هایی با کیفیت بهتر و با مصرف سوخت پایین تر و البته الاینده های کمتر برای اینکه هوا کمتر آلوده گردد و بسیاری موارد دیگر شوند.

این مالیات سبز هیچ هزینه اضافه ای را بر صنایع تحمیل نخواهد کرد و تنها باعث می شود که یک درصد از فروشی که واحدهای یاد شده در شکل های مختلف قبلا بصورت نامتوازن و ناهماهنگ پرداخت می کردند در این ماده قانون با اصول و متد مشخص و تعریف شده و هماهنگ پرداخت نمایند. لذا طرح ذیل تقدیم می شود:

سمیه رفیعی - رسول فرخی میکال - جلال محمودزاده - موسی احمدی - عباس جهانگیرزاده -
نصرالله پژمانفر - شیوا قاسمی پور - احسان ارکانی - یحیی ابراهیمی - عبدالحسین روح الامینی نجف
آبادی - انور حبیب زاده بوکانی - صدیف بدری - کمال حسین پور - عبدالکریم جمیری - مهدی
اسماعیلی - علیرضا عباسی - سید مصطفی آقامیرسلیم - اصغر سلیمی - علی اکبر بسطامی - سیدالبرز
حسینی - پرویز اوسطی - جعفر قادری - بهزاد رحیمی - رحیم زارع

عنوان طرح: طرح اصلاح ماده 27 قانون مالیات بر ارزش افزوده

طرح پیشنهادی :

اصلاحیه ماده 27

تعاریف :

کلیه واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی به تشخیص سازمان حفاظت محیط زیست، مشمول پرداخت عوارض سبز می باشند و براساس معیارهایی نظیر شدت، مدت، نوع و مکان آلایندگی با نرخهای نیم درصد (0/5%)، یک درصد (1%) و یک و نیم درصد (1/5%)، به مأخذ فروش کالا یا خدمات، مشمول عوارض سبز می شوند. این حکم در مورد کلیه واحدهای آلاینده و غیر آلاینده می باشد واحدهای آلاینده که توسط سازمان محیط زیست معرفی شدند علاوه بر پرداخت عوارض مشمول جرایم مالیاتی می شوند، معیارهایی که در تعیین پرداخت عوارض سبز و هم چنین جریمه آلایندگی، مبنای عمل سازمان محیط زیست قرار می گیرد، حداکثر سه ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون، توسط کارگروهی متشکل از نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست و وزارتخانه های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صنعت، معدن و تجارت، کشور و امور اقتصادی و دارایی (سازمان) تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد. میزان فروش واحدهای موضوع این ماده براساس سامانه مؤدیان یا اظهارنامه ای که به همین منظور به سازمان ارائه می شود، تعیین می گردد.

تبصره 1- در صورتی که واحدهای موضوع این ماده، دارای خطوط تولیدی مجزا با محصول مستقل از هم باشند عوارض سبز از کل واحد به صورت یک باره دریافت می شود. در صورتی که واحده آلاینده باشد، دارای خطوط تولیدی مجزا با محصول مستقل از هم باشند، جریمه آلایندگی صرفاً از خطوط آلاینده دریافت می شود.

عوارض سبز : این عوارض شامل کلیه واحدهای است که هر چند در محدوده استانداردهای زیست محیطی فعالیت دارند اما محدوده استاندارد به معنی سلامت کامل زیست محیطی نیست لذا هر واحد تولیدی و صنعتی و کشاورزی و غیره که احداث می گردد باعث تغییر در هوا، آب و خاک یک منطقه شده و بایستی عوارضی جهت ارتقا سلامت زیست محیطی پرداخت نماید این عوارض شامل پرداخت مبالغی است که کلیه واحدهای تولیدی، خدماتی، صنعتی، کشاورزی و غیره جز آن دسته بندی می شوند هم چنین بررسی (اینکه چه واحدهایی و از چه رده ای مشمول عوارض می گردند) و هم چنین چه مبالغی با چه ضرایبی باید اعمال گردد، توسط سازمان محیط زیست ظرف حداکثر سه ماه از ابلاغ این قانون تهیه می گردد و با نظر سازمان این واحدها مشمول پرداخت می باشند.

جریمه آلاینده‌گی : صرفاً به واحدهایی تعلق می‌گیرد که حدود مجاز استاندارد را رعایت نکرده باشند. صنایعی که در لیست آلاینده قرار می‌گیرند تا زمان حضور در لیست مشمول پرداخت جریمه آلاینده‌گی و بعد از خارج شدن از لیست آلاینده‌گی ، مشمول عوارض سبز می‌باشند.

تبصره 3- سازمان حفاظت محیط‌زیست مکلف است حداکثر ظرف شش‌ماه پس از تاریخ لازم‌الاجراءشدن این قانون، پایگاه اطلاعاتی واحدهای مورد نظر و نوع و رده آنها را ایجاد نماید و امکان دسترسی برخط سازمان به سامانه مزبور را فراهم کند. سازمان حفاظت محیط‌زیست علاوه بر این نیز موظف است نام واحدهای آلاینده و سطح آلاینده‌گی آنها را در پایگاه مزبور درج نموده و آن را مستمراً به‌روزرسانی کند.

تبصره 4- در صورتی که سازمان حفاظت محیط‌زیست نام واحدی را در پایگاه واحدهای آلاینده درج نماید یا سطح آلاینده‌گی آن واحد را در پایگاه مزبور افزایش دهد، واحد موردنظر از ابتدای دوره مالیاتی بعد، حسب مورد، مشمول جریمه می‌شود.

تبصره 5- در صورتی که سازمان حفاظت محیط‌زیست نام واحدی را از پایگاه واحدهای آلاینده حذف نماید، یا سطح آلاینده‌گی آن واحد را در پایگاه مزبور کاهش دهد، واحد موردنظر از ابتدای همان دوره، حسب مورد، از پرداخت جریمه معاف می‌شود اما موظف به پرداخت عوارض سبز بعد از خروج از لیست صنایع آلاینده می‌باشد.

تبصره 6- سازمان حفاظت محیط‌زیست موظف است در مورد واحدهای آلاینده که مشمول جریمه مالیاتی شده‌اند حداکثر ظرف یک‌ماه از تاریخ درخواست واحد آلاینده، در خصوص رفع یا کاهش آلاینده‌گی آن واحد اعلام نظر نماید و هرگونه تغییر در وضعیت واحد موردنظر را در پایگاه اطلاعاتی واحدهای آلاینده منعکس نماید. در صورت عدم اعلام نظر سازمان حفاظت محیط‌زیست در مهلت مقرر، واحد مزبور به صورت خودکار از فهرست واحدهای آلاینده خارج می‌شود.

تبصره 7- سرمایه‌گذاری‌هایی که به‌منظور رفع یا کاهش آلاینده‌گی واحدهای آلاینده انجام می‌شود، در صورت تأیید رفع یا کاهش آلاینده‌گی توسط سازمان حفاظت محیط‌زیست، در سال اول یا سالهای بعد، از بدهی جرایم واحدها کسر می‌شود و در صورتی که به رفع یا کاهش آلاینده‌گی منجر نشود، به‌عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی پذیرفته می‌شود.

تبصره 8- در صورتی که پالایشگاهها و نیروگاههایی که سوخت اصلی آنها نفت‌کوره و نفت‌گاز نیست، در مقاطع خاصی از سال با درخواست دولت، مجبور به استفاده از سوخت‌های مزبور شوند، سازمان حفاظت محیط‌زیست موظف است این موضوع را در احتساب سطح و مدت آلاینده‌گی آن واحدها لحاظ نماید و افزایش آلاینده‌گی ناشی از استفاده نفت‌کوره و نفت‌گاز را مطابق با قبل از الزام مزبور در قالب جریمه یا افزایش عوارض سبز محاسبه کند.

تبصره 11- مؤدیان موضوع این ماده مکلفند اظهارنامه هر دوره را مطابق نمونه‌ای که سازمان تعیین می‌نماید حداکثر تا پایان ماه پس از انقضای دوره، تسلیم و عوارض و جرایم را ظرف مهلت مزبور به حساب تعیین

شده واریز نمایند. عدم تسلیم اظهارنامه در مهلت‌های مقرر موجب تعلق جریمه غیرقابل بخشودگی به میزان ده درصد (10%) عوارض موضوع این ماده می‌باشد و در صورت تأخیر در پرداخت عوارض و یا جرایم الاینده‌گی، مشمول جریمه موضوع ماده (37) این قانون می‌شود. واحدهای عضو سامانه مؤدیان ملزم به ارائه اظهارنامه موضوع این تبصره نبوده و سازمان به استناد فروش ابرازی آنها در سامانه مؤدیان، عوارض الاینده‌گی را وصول می‌کند.

تبصره 12. سازمان امور مالیاتی کشور موظف است وجوه دریافتی از عوارض سبز را به حساب خزانه کل کشور واریز و در جهت الزامات محیطی زیستی مندرج در قانون در شهرداری‌ها و بخشرداری‌ها و دهیاری‌ها با نظارت و موافقت سازمان محیط زیست در رابطه با ارتقا سلامت محیط زیست و کاهش الودگی‌های (هوا، آب، خاک و غیره) مصرف گردد.

@Mghavanin